

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا
نِسَاءً مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا
بِالْأَلْقَابِ بِغَسِّ الْأَسْمِ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ

قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: رُبُّ أَشْعَثَ أَغْبَرَ، ذِي طِمْرَيْنِ، تَنْبُو عَنْهُ أَعْيُنُ النَّاسِ، لَوْ
أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَا بَرَّهَ

Muhterem Müslümanlar!

Bugünkü hutbemizin konusu “hor ve hakir görme” hakkında olacaktır.

Yüce dinimiz İslâm, müminleri kardeş ilan etmiş, aralarındaki sevgi, saygı ve muhabbet bağını sağlam tutmalarını emretmiştir. Bu kardeşlik bağını zedeleyen en tehlikeli hastalıklardan biri de başkalarını hor görme, küçümseme ve hakir görme hastalığıdır.

Allah Teâlâ Kur’ân-ı Kerîm’de şöyle buyuruyor: **“Bir topluluk diğer bir toplulukla alay etmesin. Belki de onlar kendilerinden daha hayırlıdır. Kadınlar da başka kadınlarla alay etmesinler. Belki de alay ettikleri kendilerinden daha hayırlıdır. Kendi nefislerinizi ayıplamayın, birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fasıklıkla anılmak ne kötü bir isimdir! Kim tövbe etmezse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.”** (Hucurât, 11)

Bu ilahî uyarı, insanın kalbinde gizli bulunan kibir ve kendini üstün görme duygusuna yöneliktir. Zira bir mümini küçümsemek, Allah katında büyük bir günahdır. Bir kimse, bir kardeşini hor görürse, Allah Teala da o kişiyi küçük düşürür.

Rasûlullâh (sallallâhu aleyhi ve sellem) Efendimiz şöyle buyurmuştur: **“Bir kimseye şer olarak, Müslüman kardeşini hakir görmesi yeterlidir.”** (Müslim, Birr, 32)

Bu hadis-i şerif, bir mümini küçümsemenin ne kadar büyük bir kötülük olduğunu açıkça bildiriyor. Çünkü mümin, Allah Teala’nın değer verdiği, imanla şerefli bir kuldur.

İbn Acîbe el-Hasenî (rahmetullahi aleyh) şöyle der: **“Alay etmek ve aşağılamak genellikle insanların dış görünüşlerine bakılarak yapılır. Hâlbuki insanı değerli kılan şey, kalbinde gizli bulunan hakiki iman, kâmil yakîn ve marifettir. Bunlar gözle görülmez. Bazen bir**

kimse, zahirine bakıp Allah’ın yücelttiği bir kul ile alay eder, O’nun değer verdiğini küçümser. Böylece Allah katında değerini yitirir ve gazaba uğrar.”

Değerli Müslümanlar!

İnsanın değeri, malı, makamı, soy sopu veya dış görünüşüyle ölçülmez. Asıl değer, takvadır. Bir mümini fakir olduğu için, cahil olduğu için, giyimi farklı olduğu için küçümsemek, imanın kemâline zarar verir. Nice dış görünüşü sade olan insanlar vardır ki, Allah katında çok yüce makamlara sahiptirler. Nitekim Peygamber Efendimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem) buyurmuştur: **“Nice saçları dağınık, kapıdan kovulacak kimseler vardır ki, Allah’a yemin etseler, Allah onları doğrular.”** (Müslim, Birr, 138)

Kıymetli Müminler!

Bir mümini hor görmek sadece sözle değil, kalple, bakışla, davranışla da olabilir. Giyimine bakarak küçümsemek, Mesleği nedeniyle değer vermemek, Düşüncesini hafife almak, Hatalarını yayarak itibarsızlaştırmak, bunların hepsi bu büyük günahın farklı tezahürleridir. Müminin görevi, kardeşinin kusurunu aramak değil, onu örtmektir; küçümsemek değil, değer vermektir.

Hutbemi şu hadis-i şerifle bitiriyorum: **“Kardeşinin başına gelen bir şeye sevinip gülme. Sonra Allah ona merhamet edip seni (o şeyle) imtihan eder.”** (Tirmizi, kıyâme, 54)